

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. november 30.*

A T-107/08. sz. ügyben,

a **Transnational Company „Kazchrome” AO** (székhelye: Aktobe [Kazahsztán]),

az **ENRC Marketing AG** (székhelye: Kloten [Svájc])

(képviselek őket kezdetben: L. Ruessmann és A. Willems, később: A. Willems és S. De Knop ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek kezdetben: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítői: G. Berrisch és G. Wolf ügyvédek, később: J.-P. Hix és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: G. Berrisch ügyvéd)

* Az eljárás nyelve: angol.

és

az **Európai Bizottság** (képviselik: H. van Vliet és Talabér-Ritz K., meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen,

támogatja őket:

az **Euroalliages** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: J. Bourgeois, Y. van Gerven és N. McNelis ügyvédek)

beavatkozó,

egyrészt a Kínai Népköztársaságból és Kazahsztánból származó szilíciumos mangán behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az Ukrajnából származó szilíciumos mangán behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről szóló, 2007. december 4-i 1420/2007/EK tanácsi rendelet (HL L 317., 5. o.) megsemmisítése, amennyiben ez a rendelet a Transnational Company „Kazchrome” AO által gyártott szilíciumos mangán behozatalára vonatkozik, másrészt kártérítés iránt benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: Czúcz O. (előadó), elnök, I. Labucka és D. Gratsias bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. május 18-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 Az Euroalliages 2006. július 24-én panaszt nyújtott be az Európai Közösségek Bizottságához a Kínai Népköztársaságból, Kazahsztánból és Ukrajnából származó szilíciumos mangán (a továbbiakban: SiMn) behozatala ellen.
- 2 A Bizottság 2006. szeptember 6-án közzétette a Kínai Népköztársaságból, Kazahsztánból és Ukrajnából származó [SiMn] behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárásról szóló értesítést (HL C 214., 14. o.).
- 3 A felperesek, a Transnational Company „Kazchrome” AO (a továbbiakban: Kazchrome) amely többek között ferroszilíciumos mangánt gyártó társaság, és az ENRC Marketing AG (a továbbiakban: ENRC), amely az utóbbi termék forgalmazásával és értékesítésével foglalkozó társaság – mindkét társaság tagja a Eurasian Natural Resources Corporation plc által ellenőrzött csoportnak – a 2006. szeptember 14-i levelükben többek között azzal az indokkal kifogásolták a vizsgálat megindítását, hogy

szerintük a panasz nem tartalmaz elegendő bizonyítékot a Kazahsztánból származó SiMn-ra vonatkozó dömping létezéséről és az abból eredő, a közösségi gyártók érintő jelentős kárról.

- 4 A Bizottság 2007. július 25-én közölte a felperesekkel az előzetes következtetéseit. Az érintett felek 2007. augusztus 8-ig kaptak határidőt arra, hogy az e dokumentumra vonatkozó észrevételeiket előterjessék. A felperesek 2007. augusztus 14-én előterjesztették az észrevételeiket.

- 5 2007. október 5-én a Bizottság megfogalmazta a végleges tájékoztatót. Az érintett felek 2007. október 15-ig kaptak határidőt arra, hogy az e dokumentumra vonatkozó észrevételeiket előterjessék. A felperesek 2007. október 15-én előterjesztették az észrevételeiket.

- 6 A Bizottság 2007. október 31-én elküldte a felpereseknek a módosított végleges tájékoztatót. A felperesek és a többi érintett fél 2007. november 12-én 12 óráig kaptak határidőt arra, hogy észrevételeiket előterjessék. A felperesek 2007. november 7-én előterjesztették a kezdeti észrevételeiket. A felperesek 2007. november 12-én előterjesztették a módosított végleges tájékoztatóra vonatkozó kiegészítő észrevételeiket.

- 7 Az Európai Unió Tanácsa 2007. december 4-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból és Kazahsztánból származó [SiMn] behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az Ukrajnából származó [SiMn] behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről szóló 1420/2007/EK rendeletet (HL L 317., 5. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet).

- 8 A megtámadott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„Végleges dömpingellenes vámot vetnek ki a rendszerint a 7202 30 00 és az ex 8111 00 11 KN-kóddal (TARIC-kód: 8111 001110) bejelentett, a Kínai Népköztársaságból és Kazahsztánból származó [SiMn] (beleértve a ferroszilíciumos mangánt is) behozatalára.”

- 9 A megtámadott rendelet 1. cikke (2) bekezdésének megfelelően a vámkezelés nélküli, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazandó dömpingellenes vámtétel a Kazahsztánból származó behozatal esetében 6,5 %.
- 10 A [megtámadott rendelettel] a Kínai Népköztársaságból és Kazahsztánból származó [SiMn] behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vám felfüggesztéséről szóló, 2007. december 4-i 1420/2007/EK bizottsági határozattal (HL L 317., 79. o.) a dömpingellenes vámot kilenc hónapos időtartamra felfüggesztették.
- 11 A Bizottság a 2007. december 5-i levelében válaszolt a felperesek 2007. november 7-i és november 12-i észrevételeire.
- 12 A 2007/789 határozatból eredő felfüggesztést a Kínai Népköztársaságból és Kazahsztánból származó [SiMn] behozatalára az 1420/2007/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vám felfüggesztésének meghosszabbításáról szóló, 2008. augusztus 27-i 865/2008/EK tanácsi rendelettel (HL L 237., 1. o.) 2009. szeptember 6-ig meghosszabbították.

Eljárás és a felek kérelmei

- 13 A felperesek a Törvényszék Hivatalához 2008. október 29-án benyújtott keresetlevéllel előterjesztették a jelen keresetet.
- 14 A Törvényszék Hivatalához 2008. június 23-án benyújtott beadványában az Euroalliages kérelmezte, hogy a jelen eljárásban beavatkozóként részt vehessen a Tanács és a Bizottság kérelmeinek támogatása végett.
- 15 A Törvényszék negyedik tanácsának elnöke a 2009. január 19-én hozott végzésében a megsemmisítés iránti kérelem vonatkozásában engedélyezte, a kártérítési kérelem vonatkozásában pedig elutasította a beavatkozást.
- 16 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele megváltozott, és az előadó bírót a harmadik tanácshoz osztották be, a jelen ügyet ennek a tanácsnak osztották ki.
- 17 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (harmadik tanács) elrendelte a szóbeli szakasz megnyitását. A felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszaikat a 2011. május 18-i tárgyaláson hallgatta meg.
- 18 A felperesek keresetükben lényegében azt kérik, hogy a Törvényszék:
 - semmisítse meg a megtámadott rendeletet, amennyiben az dömpingellenes vámot vet ki a felperesek által gyártott és/vagy értékesített SiMn behozatalára;

- kötelezze a Tanácsot és a Bizottságot egyetemlegesen, hogy fizessék meg a felperesek számára a többek között az eljárás megindításából és a megtámadott rendelet elfogadásából eredő, felperesek által elszenvedett kárt és annak kamatait;

 - kötelezze a Tanácsot és a Bizottságot a költségek viselésére.
- 19 A Tanács lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;

 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 20 A Bizottság lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a megsemmisítés iránti kérelmet és a kártérítési kérelmet mint elfogadhatatlant;

 - másodlagosan utasítsa el mindkét kereseti kérelmet mint megalapozatlant;

 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

21 Az Euroalliages lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el a megsemmisítés iránti kérelmet;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

22 A tárgyaláson a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikban a felperesek kijelentették egyrészt, hogy a megsemmisítés iránti kérelmük a rendeletnek kizárólag azon részét érinti, amely a Kazchrome által gyártott SiMn behozatalára vonatkozik, másrészt hogy a kártérítés iránti kérelem kizárólag a Tanács ellen irányul.

23 Másrészt úgyszintén a Törvényszék kérdésére adott válaszukban a felek kifejtették, hogy az Euroalliages-zsal szembeni bizalmas kezelés iránti kérelmüket úgy kell értelmezni, hogy az a kérelem ténybeli elemeire és nem a jogi érvelésre vonatkozik.

A jogkérdésről

A megsemmisítés iránti kérelemről

24 A Bizottság vitatja a megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatóságát annyiban, amennyiben ellene irányul, azzal az indokkal, hogy a megtámadott határozatot a Tanács fogadta el.

- 25 A felperesek erre vonatkozóan nem terjesztettek elő érveket.
- 26 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet megsemmisítése iránti kérelemnek a Bizottság ellen irányuló része elfogadhatatlan, mivel az említett rendeletet kizárólag a Tanács fogadta el. Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a dömpingellenes eljárásokban a Bizottság szerepe a Tanács döntéshozatali folyamatának keretébe illeszkedik. A Bizottság feladata, hogy vizsgálatot folytasson, és annak alapján eldöntse, hogy az eljárást befejezi, vagy ellenkezőleg, azt folytatja, és ideiglenes intézkedéseket fogad el, továbbá a Tanácsnak olyan végleges intézkedések elfogadására tesz javaslatot, mint a megtámadott határozat. A határozathozatalra vonatkozó hatáskör mindazonáltal a Tanácsot illeti meg, amely a Bizottsággal való egyetértés hiánya esetén jogosult tartózkodni a határozat meghozatalától, vagy éppen ellenkezőleg, annak javaslata alapján határozatot hozhat (lásd a Bíróság 150/87. sz., Nashua és társai kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 1987. november 11-én hozott végzésének [EBHT 1987., 4421. o.] 6. és 7. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 27 A felperesek a kérelmük alátámasztására tizenkét jogalapra, illetve jogalapcsoportra hivatkoztak.
- 28 Először is meg kell vizsgálni a rendes érték és az exportár összehasonlítására vonatkozó negyedik jogalapcsoportot, valamint az árleszorítás kiszámítására vonatkozó ötödik jogalapcsoportot.

Az exportár és a rendes érték összehasonlítására vonatkozó negyedik jogalapcsoportról

- 29 A felperesek többek között úgy érvelnek, hogy a Tanács megsértette indokolási kötelezettségét, és az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK

módosított tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) amelynek helyébe az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemtől szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 343., 51. o.; helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.] lépett) 2. cikke (10) bekezdésének i) pontját (jelenleg az 1225/2009 rendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja) azáltal, hogy kiigazítást alkalmazott a Kazchrome exportárcsökkentésére az ENRC állítólagos jutalékai miatt, azzal az indokkal, hogy az ENRC-nek a jutalékalapon dolgozó ügynök feladataihoz hasonló feladatai vannak.

- 30 A Bizottság úgy érvel, hogy a megtámadott határozat indokolása megfelelő, figyelembe véve többek között a tényállást, valamint a dömpingellenes eljárásban a Bizottság és a felperesek közötti levélváltást, és a felperesek nem bizonyították, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el a vitatott kiigazítással, és ennél fogva megsértette az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontját.
- 31 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az EK 253. cikk által megkövetelt indokolást az adott ügy természetéhez kell igazítani, valamint abban világosan és egyértelműen kell kifejtteni a jogi aktust kiadó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, mivel azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az EK 253. cikkben felsorolt követelményeknek, nemcsak a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett témára vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell megítélni (lásd a Bíróság C-76/01. P. sz., Eurocoton és társai kontra Tanács ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-10091. o.] 88. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

32 Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerint:

„Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. [...]

Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

[...]

i) Jutalékok

Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit.

A »jutalék« fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

[...]”

II - 8066

- 33 A jelen esetben a megtámadott rendelet (67) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Kazchrome a harmadik országbeli kapcsolt kereskedelmi vállalatként meghatározott ENRC-n keresztül exportálta az érintett terméket a Közösségbe, és az exportárat az első független közösségi vásárló által az ENRC-nek fizetett viszonteladói ár alapján határozták meg.
- 34 A megtámadott rendelet (73)–(75) preambulumbekzdésében a Tanács megállapította, hogy a rendes érték és az exportár közötti tisztességes összehasonlítás érdekében a (67) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően ki kell igazítani az exportárat, többek között a jutalékok alapján. Ebben a tekintetben a Tanács azt állította, hogy a Kazchrome Közösségbe irányuló eladásai terén az ENRC hasonló szerepet töltött be, mint egy jutalékos alapon dolgozó ügynök, és hogy az ENRC nem képezi részét a Kazchrome belföldi eladási láncának.
- 35 A Törvényszék tárgyaláson feltett kérdésére adott válaszában a Tanács megerősítette, hogy amint az megtámadott rendelet (74) preambulumbekzdésének szövegéből kitűnik, az abban szereplő utalás arra vonatkozóan, hogy az ENRC nem képezi részét a Kazchrome belföldi eladási láncának, csak azon indok megjelölésére irányult, amely miatt úgy vélték, hogy olyan különbség áll fent a belföldi és az exportra történő eladások között, amely igazolja a kiigazítást, és nem azon megállapítás megalapozására, hogy a felperesek közötti kapcsolat a megbízó és a bizományos közötti viszonyhoz hasonlítható, és ebből következően annak megindokolására, hogy az exportár tartalmaz „jutalékot”. Ez az elem tehát azon tényezőnek az árak összehasonlítására való kihatására vonatkozott, amely alapján a kiigazítást elvégzik, és nem magának a kiigazításnak a fennállására.
- 36 Rá kell tehát mutatni, hogy a megtámadott rendeletnek az a következtetése, amely szerint az ENRC hasonló szerepet töltött be, mint egy jutalékos alapon dolgozó ügynök, a megtámadott rendelet (74) preambulumbekzdésében említett két elemen alapul: azon a tényen, hogy a felperesek különböző jogi személyek, és azon a tényen, hogy vevő/eladó kapcsolat alapján működtek együtt.

- 37 Másrészt a megtámadott rendeletről, valamint a Tanács által a Törvényszék elé terjesztett adatokból kitűnik, hogy ezekkel az indokokkal a Tanács azt kívánta jelezni, hogy a felperesek rendes versenyfeltételek mellett létrejött kereskedelmi kapcsolatban álltak egymással, és e körülmények között az ENRC-t nem lehetett belső eladási részlegnek tekinteni.
- 38 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet szövege, mivel e két elem említésére szorítkozik, nem teszi lehetővé azon ténybeli és jogi megfontolások megismerését, amelyek megalapozták a Tanács által levont következtetést.
- 39 Egyrészt ugyanis, habár nyilvánvaló, hogy a felperesek különböző jogi személyek, tehát az ENRC nem belső eladási részleg, ez a megfontolás nem elegendő azon következtetés alátámasztásához, amely szerint az ENRC-nek nem olyan feladatai voltak, mint egy belső eladási részlegnek, hanem mint egy jutalékos alapon dolgozó ügynöknek.
- 40 Másrészt pusztán az az állítás, amely szerint a felperesek „vevő/eladó kapcsolat alapján működtek együtt”, nem teszi lehetővé azon indokok megértését, amelyek miatt a felperesek által hivatkozott tények ellenére a Tanács úgy vélte, hogy a felperesek közötti kereskedelmi kapcsolat rendes versenyfeltételek mellett jött létre, és ebből következően a ENRC nem úgy működött közre, mint egy belső eladási részleg, hanem mint egy jutalékos alapon dolgozó ügynök. Rá kell ugyanis mutatni, hogy a vizsgálat során a felperesek annak bizonyítására irányuló tényeket hoztak fel, hogy az ENRC nem kapcsolt eladóként, hanem a Kazchrome gyárainak belső eladási részlegeként járt el.
- 41 Ezenkívül a Tanács ugyan helyesen állítja, hogy azt a kérdést, hogy a megtámadott rendelet indokolása megfelel-e az EK 253. cikk követelményeinek, nemcsak annak szövegére (lásd a fenti 31. pontot), hanem a dömpingellenes eljárás során a Bizottság és a felperesek közötti levélváltásra is figyelemmel kell vizsgálni, ez a megfontolás

nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a jelen esetben betartották az indoklási kötelezettséget.

- 42 Ugyanis rá kell mutatni, hogy a Tanács sem az írásbeli beadványaiban, sem a tárgyaláson nem jelölte meg közelebbről, hogy az ügy iratai között hol található a szóban forgó levélváltás. Másrészt a kiegészítő adatok, amelyek azokra az indokokra vonatkoztak, amelyek miatt a Bizottság azt javasolta a Tanácsnak, hogy tekintse úgy, hogy a felperesek vevő/eladó kapcsolatban állnak egymással, sem a 2007. október 5-i végleges tájékoztatóban (a (72) preambulumbekzdés), sem a 2007. október 31-i módosított végleges tájékoztatóban (a (74) preambulumbekzdés) nem szerepelnek. E két dokumentum szövege ugyanis megegyezik a megtámadott rendeletével, és azok nem tartalmaznak további adatokat. A kiegészítő információk a kifejezetten a felperesekre vonatkozó, és a fent említett két dokumentummal egy időben, vagy annál később elküldött dokumentumokban sem szerepelnek, így a Bizottság 2007. december 5-i levelében sem, amelyet a Bizottság a módosított végleges tájékoztatót tartalmazó dokumentumra adott felperesi reakcióra válaszul küldött.
- 43 Meg kell tehát állapítani, hogy a Tanács nem megfelelően indokolta azon értékelését, amely szerint az ENRC a Kazchrome Közösségbe irányuló eladásai terén hasonló szerepet töltött be, mint egy jutalékos alapon dolgozó ügynök.
- 44 A Tanács által az eljárás során felhozott többi érv nem alkalmas arra, hogy kétségbe vonja e megállapítást.
- 45 A Tanács úgy érvel, hogy értékelésének megalapozottsága egyrészt a felperesek közötti [*bizalmas*]¹ adásvételi szerződés állítólagos fokozott formalizmusából ered, másrészt a felperesek által a keresetükben annak bizonyítására felhozott bizonyos tényekből, hogy az ENRC nem úgy működött közre, mint egy jutalékos alapon dolgozó

1 – Törölt bizalmas adatok.

ügynök. A Tanács azt állítja tehát, hogy az ENRC feladatai nem tekinthetők kiegészítő jellegűnek a Kazchrome [*bizalmas*] tevékenységeihez képest, és azon csoport szerkezete, amelyhez a felperesek tartoznak, megerősíti, hogy a felperesek közötti viszonyt kizárólag a megbízó és a jutalékos alapon dolgozó bizományos közötti viszonyal egyenértékűnek lehet minősíteni. Márpedig a Tanács szerint az a tény, hogy a felperesek közötti viszonyt szabályozó szerződésnek – álláspontja szerint – különösen formálisak, annyira nyilvánvaló, hogy azt nem volt szükséges kifejezetten megemlíteni.

46 Mindazonáltal, még ha el is fogadjuk, hogy nyilvánvaló volt a szerződés alaki követelményeinek állítólagos magas foka, rá kell mutatni, hogy a felperesek a dömpingellenes eljárás során számos tényre hivatkoztak a közöttük és az ENRC tevékenységei közötti viszonyra vonatkozóan, amelyek szerintük azt bizonyítják, hogy ez utóbbinak tipikusan olyan feladatai voltak, mint valamely gyártó belső eladási részlegének. Márpedig meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet és az iratokban lévő dokumentumok értelmezése a felperesek – és a Törvényszék – számára nem teszi lehetővé annak megértését, hogy az az értékelés, amely szerint a felperesek közötti versenyfeltételek között létrejött vevő/eladó viszony a felperesek közötti szerződés állítólagos formalizmusán alapult, és még kevésbé annak megértését, hogy melyek voltak azok az indokok, amelyek miatt ez a formalizmus önmagában, a többi hivatkozott körülmény ellenére igazolta a vitatott értékelést. Ennélfogva különösen meg kell jegyezni, hogy a felperesek – a Tanácsnak a válaszbeadványban a szerződésre való hivatkozására reagálva – a válaszukban azt állítják, hogy ez az állítólagos formalizmus olyan külső kényszereknek való megfelelést szolgál, amelyek nem állnak összefüggésben a felperesek közötti viszony természetével.

47 E körülmények között a Tanácsnak a felperesek közötti szerződés formalizmusára való hivatkozását a peres eljárás szakaszában előterjesztett olyan új indokolásnak kell tekinteni, amely nem orvosolhatja az indokolási kötelezettség fent megállapított megsértését.

- 48 Ugyanerről van szó a Tanácsnak a felperesek által a keresetükben említett azon többi tényre való hivatkozását illetően is, amelyek a Tanács szerint megerősítik értékelésének megalapozottságát (lásd a fenti 45. pontot), azonban azokról sem a megtámadott rendelet, sem a Bizottságnak a közigazgatási eljárás során előterjesztett iratai nem tesznek említést. Másrészt a Tanács egyáltalán nem hivatkozik olyan körülményre, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy a felpereseknek szükségszerűen érteniük kellett, hogy ezek voltak azok a tények, amelyek alapján a Tanács kialakította az álláspontját.
- 49 Ennélfogva helyt kell adni az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásnak, amelyet a felperesek a negyedik jogalapcsoport keretében hoztak fel.

Az árleszorítás kiszámítására vonatkozó ötödik jogalapcsoportról

- 50 A megtámadott rendelet megállapította, hogy a Kazahsztánból származó termékeket illetően súlyozott átlagáron 4,5%-os árleszorítás állt fenn, azaz e termékek eladási ára a Közösségben belül a közösségi gyártók áraihoz képest 4,5%-al alacsonyabb volt (a (104) preambulumbekzdés).
- 51 A megtámadott rendelet szövege szerint az árleszorítás-különbözetet minden ország esetében úgy számították ki, hogy a közösségi gazdasági ágazat gyártelepi árait összehasonlították az importált áruknak a Közösség földrajzi területére való belépésükkor számított árával, amelyet a kirakodási és vámkezelési költségekkel megfelelően kiigazítottak (a (105) preambulumbekzdés).

- 52 Mivel bizonyos termékeket a felperesek vonattal szállítottak Kazahsztánból Klaipėda (Litvánia) vagy Kaliningrád (Oroszország) kikötőjébe, azokat Litvánián a „külső árutovábbítási eljárás” alapján szállították keresztül, majd azokat berakodták, és nemzetközi vízi úton a rendeltetési hely kikötőjébe, rendszerint Rotterdamba (Hollandia) szállították. Ennélfogva a fenti 51. pontban említett módszernek megfelelően a közösségi gyártók áraival való összehasonlítás céljából a felperesek ezen termékeinek árait úgy számították ki, hogy a „kirakodás utáni” exportárakból levonták a Fehéroroszország és Litvánia közötti határátkelőhely – ahol a termékek Litvániába beléptek – és a rendeltetési hely közötti szállításnak megfelelő költségeket.
- 53 A felperesek úgy érvelnek, hogy a Tanács – mivel az árleszorítás-különbözetet a termékek ára alapján, a termékeknek a Közösség szárazföldi területére való első belévétele alapulvételével számította, jöllehet ezeket a termékeket máshol vámkezelik –, megsértette többek között az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdését (jelenleg az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése), és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el. A felperesek emlékeztetnek arra, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése tárgyilagos vizsgálatot követel meg a behozatalnak a közösségi piac áraira gyakorolt hatását illetően, és azt állítják, hogy a Tanács megsértette ezt a rendelkezést, mivel az elvégzett kiigazítás nyilvánvalóan méltánytalan és hátrányosan megkülönböztető.
- 54 A Tanács úgy érvel, hogy az alaprendelet nem jelöli meg részletesen, hogy az árleszorítás elemzését hogyan kell elvégezni, és azt állítja, hogy ebből következően széles mérlegelési mozgásterrel rendelkezik ebben a vonatkozásban. A Tanács álláspontja szerint az importár kiszámításához használt módszernek az árleszorítás kiszámítása céljából való alkalmazása nem nyilvánvalóan méltánytalan és hátrányosan megkülönböztető, ennélfogva az tiszteletben tartja az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdését.
- 55 Meg kell jegyezni, hogy a felek érveiből az tűnik ki, hogy az árleszorítás kiszámításának legpontosabb módja az importáraknak és a közösségi gyártók termékei árának összehasonlítása a termékek fogyasztói létesítményekhez való megérkezéséig felmerülő valamennyi költség figyelembevételével. Mivel ez az eljárás az azzal járó nagyszámú

számítás miatt nem kivitelezhető, a felek abban állapodtak meg, hogy a tisztességes összehasonlítást a közösségi gyártók termékeinek, szállítási költségek nélküli, „gyártelepi” árainak és az említett költségek egy részét magában foglaló importáraknak az összehasonlításával lehet elvégezni, azon tény figyelembevétele érdekében, hogy a behozatal nem teremt versenyt a „gyártelepi” áru közösségi termékeknek, és hogy a behozott termékeket jóval hosszabb távolságokra kell elszállítani a közösségi felhasználók létesítményeihez való eljuttatásuk érdekében.

- 56 A felek között mindazonáltal véleménykülönbség van azon kérdést illetően, hogy az a referenciapont, amelytől számítva a behozatal szállítási költségeit – a közösségi gyártók termékeivel való összehasonlítás tisztességességének biztosítása érdekében – nem kell beszámítani az importárba, a vámkezelés helye, ahogyan azt a felperesek állítják, vagy a Tanács álláspontjának megfelelően az a hely, ahol a behozott termékek először lépnek a Közösség szárazföldi területére.
- 57 Márpedig meg kell jegyezni, hogy a jelen ügy szempontjából nem szükséges állást foglalni az általánosságban legmegfelelőbb referenciapontról, hanem elég azt megvizsgálni, hogy nem volt-e nyilvánvalóan helytelen a Tanács által ebben az esetben elfogadott döntés.
- 58 Előzetesen rá kell mutatni, hogy az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdése (jelenleg az 1225/2009 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése) szerint „[d]ömpingellenes vám vehető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz”. Ez az „Alapelvek” című 1. cikkből eredő rendelkezés határozza meg a dömpingellenes vám kivetésének alapvető szabályát, amely szerint nem elegendő, hogy az importált áruk dömpingelt áruk legyenek, az is szükséges, hogy azok szabad forgalomba bocsátása kárt okozzon. Az alaprendelet pontosan a kár megállapítása céljából írja elő a 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében (jelenleg a 1225/2009 rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése), hogy tárgyilagos vizsgálatot kell

végezni a behozatalnak a Közösség piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatására vonatkozóan, és hogy ennek érdekében meg kell vizsgálni, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős árleszorítás valamely hasonló termék árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna.

- 59 Ebből következően többek között a dömpingelt behozattal okozható károk lehetőségére tekintettel kell megvizsgálni azt a kérdést, hogy a Tanács nyilvánvaló mérleelési hibát követett-e el azon referenciapont meghatározásával, amely alapján a jelen esetben ki kell számítani a felperesek termékeinek – a közösségi gyártók áraival összehasonlítandó – árait. Másrészt maga a Tanács is elismeri az árleszorítás és az okozati összefüggés közötti viszony fennállását a következő kijelentésében: „az árleszorítás kiszámításának különleges jelentősége van az importárak vizsgálata keretében a dömpingelt behozatal és a megállapított kár közötti okozati összefüggés értékelése érdekében”, és a jelen jogalapsorozat „olyan részletkérdést érint, amelynek mind a kármegállapítás, mind az okozati összefüggés szempontjából jelentősége van”.
- 60 A felperesek azt állítják, hogy az importárakat a „kirakodás utáni” exportárakból kiindulva, tehát a vámkezelés helye szerinti kikötőben kellett volna kiszámítani, és nem a Közösség földrajzi területére való belépés helyén. A felperesek többek között úgy érvelnek, hogy ez utóbbi hely választása méltánytalan, mivel az azzal jár, hogy azok az áruk, amelyekért a fogyasztó ugyanannyit fizet, és amelyet részére ugyanarra a helyre szállítanak el, a közösségi gyártók számára aszerint okoznak vagy nem okoznak kárt, hogy a vámkezelés helye szerinti kikötőbe való szállításuk során követett útvonal a közösségi területen egy első áthaladást magában foglal-e, vagy sem, még akkor is, ha erre az áthaladásra a „külső árutovábbítási eljárás” alapján kerül sor, és az nem jár az áruk behozatalával.

- 61 A Tanács úgy válaszol, hogy a behozott termékek akkor érkeznek a közösségi piacra, amikor első alkalommal lépnek a Közösség területére, míg a közösségi gyártók termékei akkor, amikor elhagyják a gyárat, tehát ez az a két hely, amely esetében feltételezhető, hogy ezek a termékek közvetlen versenyben vannak egymással, lehetővé téve ezáltal a tisztességes összehasonlítást.
- 62 Meg kell jegyezni, ahogyan azt a felperesek állítják, hogy a Tanács által használt árak nem tükrözik a Közösségben a felhasználókkal kialakított árakat, azaz általában a CIF-árakat (költség, biztosítás, fuvardíj) a vámkezelés helye szerinti kikötőben, és azok csak a Tanács által számtanilag képzett értéket jelentenek. Tény, hogy valamennyi dömpingellenes eljárás bonyolult számításokkal jár, és gyakran számtanilag képzett értékek figyelembevételét is feltételezi, ez azonban nem változtat azon, hogy mivel a Tanács által az árleszorítás kiszámítása céljából használt értéket a felperesek által a vizsgálat során szolgáltatott információk alapján számították ki, azt a felhasználók nem vehették figyelembe annak eldöntése érdekében, hogy a közösségi gyártók vagy a felperesek termékeit vásárolják. Az említett felhasználók még megbecsülni sem voltak képesek ezt az értéket, mivel semmi nem támasztja alá azt a vélekedést, hogy a felhasználók ismerték volna azt az útvonalat, amelyet az áruk a vámkezelésük helyére való megérkezésükig követtek, és ebből következően azt, hogy tudták volna, hogy az áruk az útvonaluk egy részén már áthaladtak a közösségi területen. A Tanács így a tárgyaláson a Törvényszék egyik kérdésére adott válaszában elismerte, hogy nem tudja, hogy a felhasználók ismerték-e az áruk útvonalát, azonban mindenesetre nem érdekelte őket ez az útvonal, mivel a felhasználók számára az egyedüli lényeges dolog a termékek végső ára a gyárukba való megérkezésükor.
- 63 Ebből következően a felperesek és a felhasználók között kialakított árak, és nem a szállítás közbenső szakaszának árai – még akkor sem, ha a szállítás a közösségi területen történt – lehettek meghatározóak a felhasználók azon döntésénél, hogy nem a közösségi gyártók termékeit, hanem a felperesek termékeit szerzik meg. Ugyanis, még amennyiben, ahogyan a Tanács állítja, a felhasználókat a termék végső ára érdekli is – annak a gyárukba való megérkezésekor – ez nem változtat azon, ahogyan azt a felperesek a tárgyaláson a Törvényszék egyik kérdésére adott válaszukban

hangsúlyozták, hogy a felhasználók jól ismerik a vámkezelés helye szerinti kikötőből a gyárukba való szállítás költségeit, tehát a vámkezelés helye szerinti kikötőben velük kialakult CIF-árak alapján könnyen kiszámíthatták a végső árat.

- 64 Ebből az is következik, ahogyan azt a felperesek állítják, hogy azok a termékek, amelyek a felperesek vagy más exportőr országok más gyártói adtak el közösségi felhasználóknak, a szállításuk során követett útvonaltól függetlenül ugyanolyan kárt okoztak, ha azokat azonos vagy nagyon hasonló áron, ugyanazon a helyen adták el a felhasználóknak.
- 65 Ezenkívül rá kell mutatni, hogy a felperesek vagy más exportőrök olyan áruik esetében, amelyek a vámkezelés helye szerinti kikötőben léptek közösségi területre, a Tanács megállapította, hogy a kikötők és a felhasználók létesítményei közötti szállítás díja megegyezik a közösségi gyártó gyára és ugyanezen létesítmények közötti szállítás díjával. Márpedig a Tanács nem bizonyítja, hogy szükséges volt levonni a vámkezelés helye szerinti kikötőbe való megérkezés előtt felmerült szállítási költségek egy jelentős részét is az importárakból a tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében, azaz annak érdekében, hogy az importárakba ne foglalják bele a közösségi gyártók áraiban nem szereplő költségeket, amikor az áruk néhány száz kilométer erejéig, a külső árutovábbítási eljárás alapján, áthaladtak Litvánián, mielőtt azokat berakodták és nemzetközi vízi úton elszállították volna.
- 66 Ez a megállapítás a Tanács által a viszonzásban előterjesztett példára való utalással szemléltethető. A Tanács ugyanis azt a kérdést vetette fel, hogy a felperesek áruik egy részének árát miért nem a Litvánia és Fehéroroszország közötti határon való átkelésük alapulvételével kellett kiszámítani, jöllehet a lengyel gyártók termékeit a lengyelországi gyárakból szintén kell elszállítani. Mindazonáltal, mivel a lengyelországi gyárakból való szállítás költségeit egyenlőnek kell tekinteni a rotterdami kikötőből való

szállítás költségeivel – azon behozatalok esetében, amelyek közvetlenül érkeztek, és amelyeket az említett helyen vámkezelték – egyáltalán nem bizonyított, hogy a Litvánia és Fehéroroszország közötti határ és a rotterdami kikötő közötti szállításhoz kapcsolódó jelentős költségek levonása a jelen esetben elengedhetetlen volt a felperesek áruinak árai és a lengyel gyártó áruinak árai közötti tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében.

- ⁶⁷ E körülmények között meg kell állapítani, hogy a jelen esetben a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azzal a megállapítással, hogy a jelen esetben az importárak és a közösségi gyártók árai közötti tárgyilagos összehasonlítás azt követeli meg, hogy a behozott termékek árai megállapításának referenciapontja a Fehéroroszország és Litvánia közötti határ legyen a felperesek azon termékei esetében, amelyek Klaipėda és Kaliningrad kikötőin keresztül szállítottak.
- ⁶⁸ Végül a Tanács azon érvét illetően, amely szerint az az álláspont, hogy az importárak megállapításának referenciapontja a vámkezelés helye szerinti kikötő, eltorzítja a rendszert, és arra ösztönzi az exportőröket, hogy a fogyasztóikkal az előbbieknél gyárához legközelebbi helyen történő vámkezelésről állapodjanak meg, meg kell állapítani, hogy a fentiek vizsgálatából eredő következtetés csak a jelen ügyre vonatkozik, és hogy a Bizottságnak és a Tanácsnak a mérlegelési mozgásterük keretében figyelembe kell venniük az egyes esetekben relevanciával bíró összes tény, beleértve az annak megállapítását lehetővé tévő körülményeket is, hogy a szállítási útvonalak és a vámkezelési helyek megválasztásának célja a behozott termékek árai és a közösségi termékek árai közötti összehasonlítás eltorzítása.
- ⁶⁹ Ennélfogva helyt kell adni a nyilvánvaló mérlegelési hibára alapított kifogásnak, amelyet a felperesek az ötödik jogalapszoport keretében hoztak fel.

- 70 Meg kell jegyezni, hogy a Kazchrome exportárára alkalmazott kiigazítás nélkül – amelyet a megtámadott rendelet (67) preambulumbekzdése állapít meg – a felperesek termékei nem minősültek volna dömpingelt terméknek, vagy legalábbis a megállapított dömpingkülönbözlet alacsonyabb lett volna a megtámadott rendeletben kiszámított értéknél, amely a kivetett dömpingellenes vám megállapításának alapjául szolgált (a (170) preambulumbekzdés). Másrészt az iratokból kitűnik, hogy a felpereseknek a Közösségbe irányuló exportja esetében az áraknak a Fehéroroszország és Litvánia közötti határon való átkelés alapulvételével való kiszámítása a közösségi gyártók árainak viszonyában árleszorító hatással bír, és ez az alapja annak a következtetésnek, hogy a felperesek termékeinek behozatala okozta a közösségi gyártók által elszenvedett kárt (a megtámadott rendelet (145) preambulumbekzdése). Ebből következik, hogy az a két kifogás, amelynek a Törvényszék helyt adott, azokra az értékelésekre vonatkozik, amelyek nélkülözhetetlenek annak megalapozásához, hogy a Kazchrome által előállított SiMn behozatala esetében a dömpingellenes vámot vessenek ki.
- 71 A fentiekre tekintettel – anélkül, hogy határozni kellene a felperesek által felhozott többi jogalapról és érvről – meg kell semmisíteni a megtámadott rendeletet, amennyiben az a Kazchrome által előállított SiMn behozatalára vonatkozik.

A kártérítési kérelemről

- 72 A felperesek e kérelemmel három típusú kár megtérítését kérik, amelyek az elmaradt haszonból, az eljárásra való tekintettel felmerült költségekből és az anyavállalatuk részvényének árfolyamában 2007. december 7-én elszenvedett veszteségből állnak.
- 73 Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Közösség intézményei jogellenes magatartásából fakadó, szerződésen kívüli felelősségének beállításához több feltétel

együttes fennállása szükséges, úgymint az intézményeknek felrótt magatartás jogellenessége, a kár tényleges bekövetkezése, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés (a Bíróság 26/81. sz., *Oleifici Mediterranei* kontra EGK ügyben 1982. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1982., 3057. o.] 16. pontja és a Törvényszék T-199/96. sz., *Bergaderm és Goupil* kontra Bizottság ügyben 1998. július 16-án hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2805. o.] 48. pontja). Amennyiben a Közösség szerződésen kívüli felelőssége megállapításának feltételei közül valamelyik nem teljesül, a keresetet el kell utasítani, anélkül hogy vizsgálni kellene a többi feltétel teljesülését (lásd a Törvényszék T-170/00. sz., *Förde-Reederei* kontra Tanács és Bizottság ügyben 2002. február 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-515. o.] 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 74 A jelen esetben az állítólagos jogellenes magatartások és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés feltétele fennállásának vizsgálatával kell kezdeni a vizsgálatot.
- 75 Először is, ami az elmaradt haszon és a hivatkozott jogellenes magatartás közötti okozati összefüggést illeti, a felperesek azt állítják, hogy ha nem járt volna el jogellenesen a Bizottság a Kazahsztán elleni eljárás megindításával, az eljárás lefolytatásával és intézkedésekre való javaslattevéllel, valamint a Tanács a megtámadott rendelet jogellenes elfogadásával, akkor jóval jelentősebb hasznot valósítottak volna meg annál, amelyet a közösségi piacon ténylegesen megvalósítottak. Ebben a vonatkozásban a felperesek azt állítják, hogy a dömpingellenes eljárás megindításától a kereset előterjesztéséig az ENRC eladásainak összértéke [*bizalmas*] érzékelhetően csökkent a Közösségben.
- 76 Meg kell állapítani, hogy az eladások mennyiségére való egyszerű utalás nem lehet elegendő az ítélkezési gyakorlat által a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megállapításához megkövetelt okozati összefüggés fennállásának bizonyításához. Meg kell ugyanis állapítani, hogy az iratokból az tűnik ki, hogy évről évre jelentősen változik a behozatalnak és a közösségi gyártók eladásainak mennyisége. Így különösen: míg a felperesek azt állítják, hogy a 2006. és a 2007. évi eladások mennyisége közötti különbség elegendő az okozati összefüggés fennállásának bizonyításához, a felperesek által a megsemmisítés iránti kérelem keretében előterjesztett érvekből – különösen a

felperesek behozatalának és a Kínai Népköztársaság behozatalának halmozódására vonatkozó jogalapról – kitűnik, hogy 2004-ben [*bizalmas*] a felperesek Közösségbe irányuló kivitele alacsonyabb volt, mint 2007-ben [*bizalmas*], jóllehet ebben az időszakban semmilyen rájuk vonatkozó vizsgálat nem volt folyamatban. Ehhez hasonlóan az összehasonlítás a 2006. évi [*bizalmas*] és a 2007. évi [*bizalmas*] kivitelre vonatkozó számok között, és az egyrészt a 2002. és 2003. évi [*bizalmas*] másrészt a 2004. évi [*bizalmas*] kivitelre vonatkozó számok között azt mutatja, hogy a Kazahsztánból származó behozatal erőteljes csökkenése nem kizárólag a dömpingellenes eljárás megindításának vagy a dömpingellenes vám kivetésének következménye.

77 A megtámadott rendeletben szereplő eladási mennyiségeknek a többi ország vonatkozásában való összehasonlítása is megerősíti, hogy az említett mennyiségek a szóban forgó piacon évente változnak. Így a megtámadott rendelet (137) preambulumbekzdésében szereplő táblázat – amely a Dél Afrikából származó közösségi behozatalra vonatkozik – 2003-ban (81 330 tonna) 70%-os növekedést mutat 2002-höz (47 808 tonna) képest, majd 2004-ben (58 753 tonna) 27,76%-os csökkenést 2003-hoz képest. A megtámadott rendelet (138) preambulumbekzdésében szereplő táblázat, amely a Norvégiától, Indiától, Dél-Afrikától és a vizsgálat alatt érintett országoktól különböző harmadik országok közösségi behozatalára vonatkozik, 2003-ban (108 539 tonna) 28%-os növekedést mutat 2002-höz (84 904 tonna) képest, majd 2004-ben (124 872 tonna) újabb 15,05%-os növekedést 2003-hoz képest, míg a 2004-es és a 2005-ös év (63 178 tonna) számai közötti összehasonlítás 49,41%-os csökkenést mutat.

78 Másodszor, ami a közigazgatási eljárásban való részvétel érdekében felmerült költségek és a hivatkozott jogellenességek közötti okozati összefüggést illeti, a felperesek azt állítják, hogy ha a Bizottság nem foglalta volna – tévesen – Kazahsztánt a vizsgálatba, akkor ezek a költségeik nem merültek volna fel, továbbá ha az eljárás megindulását követően a Bizottság nem sértette volna meg súlyosan és nyilvánvalóan a mérlegelési jogkörét, és/vagy nem élt volna vissza a hatáskörével, akkor az együttműködésük és a kapcsolódó költségek elkerülhetővé tették volna a felperesek esetében a dömpingellenes vám kivetését.

- 79 Először is meg kell jegyezni, hogy – ahogyan azt a Tanács állítja – a közigazgatási eljárásban való részvétel érdekében felmerült költségek legfeljebb a vizsgálat megindításából, illetve annak lefolytatásából eredhetnek, és nem magának a megtámadott rendeletnek az elfogadásából.
- 80 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlatnak megfelelően a kárnak közvetlenül a hivatkozott jogellenességből kell erednie, nem pedig a felperes arra vonatkozó döntéséből, hogy hogyan reagál az állítólag jogellenes jogi aktusra. Ily módon megállapításra került, hogy önmagában az a tény, hogy a jogellenes magatartás a kár bekövetkezésének szükséges feltételét (*conditio sine qua non*) képezte abban az értelemben, hogy e magatartás hiányában a kár bekövetkezésére nem került volna sor, nem elegendő az okozati összefüggés megállapításához (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-113/04. sz., Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság ügyben 2007. december 12-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 31–40. pontját).
- 81 Márpedig a dömpingellenes eljárásban való részvétel nem kötelező a gyártó-exportőrök (vagy bármely más érdekelt fél) számára (a Törvényszék T-134/95. sz., Dysan Magnetics és Review Magnetics kontra Bizottság ügyben 1996. március 14-én hozott végzésének [EBHT 1996., II-181. o.] 27. pontja), és szabadon mérlegelhetik a részvétel célszerűségét és az ahhoz fűződő érdeket, valamint a részvételük intenzitását, illetve az ennek érdekében vállalt költségeket. Másrészt a fent nevezettek többek között arról is szabadon dönthetnek, hogy kizárólag úgy vesznek részt, hogy a személyi állományuktól kéri a releváns állítások összegyűjtését, és a jogi szolgálatuk tagjaival képviseltetik magukat, vagy ügyvédi iroda szolgálatait veszik igénybe.
- 82 Mindenesetre, ahogyan azt a Tanács állítja, a hivatkozott költségek – amelyek a felperesek személyi állománya munkájának felelnek meg – nem tekinthetők a vizsgálattal közvetlenül összefüggő költségeknek, mivel a felperesek a folyamatban lévő dömpingellenes eljárástól függetlenül kötelesek voltak folyósítani a személyi állományuk fizetését. Ezenfelül a felperesek még csak nem is hivatkoznak arra, hogy az eljárásban

részt vevő személyeket alkalmaztak volna az eljárás figyelemmel kísérése céljából, vagy hogy ezeket a személyeket elbocsátották volna a vizsgálat figyelemmel kíséréséből eredő többletmunkateher hiánya miatt.

- 83 Az ügyvédi munkadíjakat illetően elég arra rámutatni, hogy a felperesek mindössze hivatkoznak ezekre a költségekre, és meg sem kísérlik bizonyítani, hogy azok szükségszerűek voltak, és nem pedig a vizsgálat megindítására való reagálásuk módjára vonatkozó döntésükből eredtek.
- 84 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperesek nem bizonyították az általuk állított jogellenességek és az általuk hivatkozott kár első két típusa közötti okozati összefüggés fennállását. A kártérítési kérelmet ebből következően el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a kellően súlyos sérelem fennállását vagy a hivatkozott károk tényleges bekövetkezését.
- 85 Harmadszor, ami a felperesek anyavállalata részvényeinek 2007. december 7-i árfo-lyamcsökkenése miatt elszenvedett veszteségből álló kárt illeti, meg kell állapítani, hogy a felperesek arról egyáltalán nem tesznek említést az okozati összefüggésre vonatkozó érveik keretében. Márpedig az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése értelmében, amely ugyanezen alapokmány 53. cikke első bekezdésének megfelelően a Törvényszék előtti eljárásra is alkalmazandó, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontja szerint a keresetlevélnek többek között tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. A keresetlevélnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes előkészíthesse a védekezését, és a Törvényszék dönthessen a keresetről, adott esetben minden további információ nélkül (a Törvényszék T-85/92. sz., De Hoe kontra Bizottság ügyben 1993. április 28-án hozott végzésének [EBHT 1993., II-523. o.] 20. pontja; a T-154/98. sz., Asia Motor France és társai kontra Bizottság ügyben 1999. május 21-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-1703. o.] 49. pontja, és a Törvényszék T-277/97. sz., Ismeri Europa kontra Számvevőszék ügyben 1999. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-1825. o.] 29. pontja). Ennélfogva a kártérítési kérelmet el kell utasítani, mivel az az utóbb hivatkozott kárt illetően elfogadhatatlan.

86 Az előzőekre tekintettel a kártérítési kérelmet teljes egészében el kell utasítani.

A pervezető intézkedés elfogadása és a bizonyításfelvétel lefolytatása iránti kérelemről

87 A felperesek kérték, hogy a Törvényszék hívja fel a Tanácsot és a Bizottságot az általuk felhozott egyes kifogásokra vonatkozó több dokumentum előterjesztésére, kérték továbbá, hogy a Törvényszék jelöljön ki független gazdasági szakértőt a jogvita számos szempontjára vonatkozó vélemény elkészítése céljából.

88 A fentiekre tekintettel sem a felperesek által említett dokumentumok előterjesztésére vonatkozó felhívásra, sem a független gazdasági szakértő kijelölésére nincs szükség.

A költségekről

89 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel a keresetük Bizottság ellen irányuló részében pervesztesek lettek, kötelezni kell a Bizottság a költségeinek viselésére.

90 Másrészt az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a alapján részleges pernyertesség esetén a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. A jelen ügy körülményeire tekintettel

úgy kell rendelkezni, hogy a felperesek maguk viselik a saját költségeik egyik felét, és a Tanács köteles viselni a felperesek költségeinek másik felét, valamint a saját költségeit.

- ⁹¹ Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy az ezen rendelkezés első és második bekezdésében említettektől eltérő beavatkozó maga viselje saját költségeit. A jelen ügy körülményeire tekintettel úgy kell rendelkezni, hogy az Euroalliages maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból és Kazahsztánból származó szilíciumos mangán behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az Ukrajnából származó szilíciumos mangán behozatalára vonatkozó eljárás megszüntetéséről szóló, 2007. december 4-i 1420/2007/EK tanácsi rendelet 1. cikkét, amennyiben az a Transnational Company „Kazchrome” AO által gyártott szilíciumos mangán behozatalára vonatkozik.**
- 2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**

- 3) **A Transnational Company „Kazchrome” és az ENRC Marketing AG maguk viselik saját költségeik felét, valamint a Bizottság költségeit.**

- 4) **Az Európai Unió Tanácsa köteles viselni a Transnational Company „Kazchrome” és az ENRC Marketing költségeinek felét, valamint a saját költségeit.**

- 5) **Az Euroalliages maga viseli saját költségeit.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. november 30-i nyilvános ülésen.

Aláírások